

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חיים שפלי שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד חייטס

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen. The Jewish Kitchen (96)

Wine Affected by a Non-Observant Jew. We find in certain areas of *halacha* (1) that one who desecrates *Shabbos* publicly has the *chumros* of a gentile. The **Chazon Ish** (2) describes this as a Rabbinic penalty. [Of course he is not deemed a gentile to cause leniencies and if he marries a Jewish woman in front of kosher witnesses it is a valid *kiddushin*.] What is the *halacha* if a non-observant Jew touches or pours uncooked wine? At first glance it would seem to be permitted. The reasons for prohibiting wine touched by a gentile is to keep Jews away from gentiles in order that we do not come to intermarry by taking their daughters. This does not apply to a non-*frum* Jew whose *frum* daughter we are permitted to marry. Another reason is that a gentile might have shaken the wine as a form of idol-worship. Most non-observant Jews do not pour wine for idols and this reason also does not seem to apply. Nevertheless, the **Beis Yosef** (3) brings from the **Teshuvos HaRashba** (4) that a Jew who desecrates *Shabbos* in front of

ten Jews, or in a way that he knows that it will become public knowledge, will prohibit the uncooked wine. The reason (5) is that once the sages gave him the *dinim* of a gentile, it is a general decree even when the reasons do not apply. **An Exception.** The **Mishna Berura** (6) rules that if a person desecrates *Shabbos*, but would be embarrassed to do so in front of a *Talmid Chacham*, he is not considered a *mumar* and will not prohibit the wine that he touches or pours. **Extent of the Issur.** The **Chazon Ish** writes (7) that non-observant Jews who are not known to worship idols will only prohibit the wine to drink, but other benefits are permitted. **Nowadays.** Non-observant Jews who desecrate *Shabbos* because they were never exposed to basic Jewish beliefs, like a *Tinok Shenishba*, are not deemed to be akin to gentiles, and will not cause uncooked wine to become prohibited. **Rav Elyashiv ז"ל**, however, ruled that such Jews in Israel, where they have close exposure to *Yiddishkeit*, will *assur* wine. Outside Israel, a *Rav* has to know the circumstances and rule on a case-by-case basis.

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - בבא קמא קת

Rava asks a *shaila*: if one stole 2 bundles that are worth 1 פרוטה and returns only one of them to the גגול, do we say that now there does not remain in his possession a stolen object worth a *peruta* and there is no חיוב השבה on it, or do we say he has not completed his חיוב השבה because it wasn't completely returned? *Rava* answers, "גאילה אין כאן השבה אין כאן". This means there isn't any (הל' גאילה פ"א, ב) **רמב"ם** writes, "עובר בפרוטה he is פרוטה, if one stole less than a פרוטה is אסור לגזול כל שהוא מן התורה" - even though the שיעור לא תגזול to be שיעור, but doesn't give a reason. The **משנה למלך** explains (both *halachos*) that one is עובר on less than a פרוטה because of התורה. **מגיד משנה** adds that if we are certain that the item is so inconsequential that most people are not מקפיד about it, it would be totally מותר. But the ירושלמי says it's מותר מדת חסידות.

Less than a פרוטה he is פרוטה, if one stole less than a פרוטה is אסור לגזול כל שהוא מן התורה" - even though the שיעור לא תגזול to be שיעור, but doesn't give a reason. The **משנה למלך** explains (both *halachos*) that one is עובר on less than a פרוטה because of התורה. **מגיד משנה** adds that if we are certain that the item is so inconsequential that most people are not מקפיד about it, it would be totally מותר. But the ירושלמי says it's מותר מדת חסידות.

The **חנינך** explains based on the **Gemara** [סנהדרין נ.] that in order to be חיוב to return an item, it must be worth a פרוטה. Less than that, even though one is *oiver* the חיוב (because of שיעור יצחק, יעקב and ר' בני אברהם, יצחק), we are not concerned with its return. **מנחת חינוך** points out that if the reason there is no חיוב השבה on less than a פרוטה is because of מריחה, then if the גגול is a קטן that is not a מריחה, or even if he is a גדול but is not aware of the theft (so he can't be מוחל), it would seem that there should be a חיוב השבה, yet we don't find this anywhere? The **מנח"ח** references the **מתנה אפרים**, who brings proof that there would be no חיוב השבה if the גגול was aware or not. עיי"ש. **חצי פרוטה** and the **חצי פרוטה** found out about it and he later stole another פרוטה, the 2 halves are not מצטרף. But if one stole a פרוטה and before the חצי פרוטה he stole another half *peruta*, the 2 halves would be מצטרף to a whole פרוטה and there would be חיוב השבה. In **שעורי הגור"ש רובובסקי**, he brings from the **גרי"ז** that גניבה is אסור because of the פרוטה, and there would be חיוב השבה, therefore there is no difference if a גונב 100 dollars, he will only be *oiver* one פרוטה on that action. That is why the פרוטה is אסור because of the outcome (משום התוצאה) which is the loss you caused the גגול, consequently you are *oiver* the פרוטה for every פרוטה that you steal, that's why in הל' גאילה רמב"ם uses the לשון "כל הגזול שיה פרוטה עובר" לשון "כל הגזול שיה פרוטה עובר" לשון "כל הגזול שיה פרוטה עובר".

הוא היה אומר

R' Betzalel Rudinsky shlita (Mishkan Betzalel) would say: **Rashi** notes that Moshe had a hard time making the *Menorah*. Why was the *Menorah* specifically the utensil he had a hard time with? The *Menorah* symbolizes *Torah* wisdom. *Hashem* wanted Moshe (and *Bnei Yisroel*) to know that when one is committed to learning *Torah*, *Hashem* will make it possible for him to achieve, even if natural means seem impossible. Hence, even if Moshe could not "figure it out" *Hashem* would bring it to him.

A Wise Man would say: "Take care of your body. It's the only place you have to live."
To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to: Torahtavlin@yahoo.com

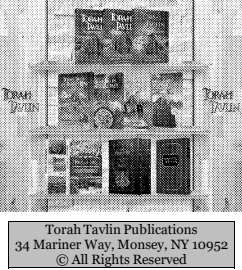
** Let's STRENGTHEN our DEVOTION in בתפילה & בשכינה **
104,048 already signed Sign tool!
855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org

Mazel Tov to the Kurz & Goldman Families upon the upcoming chasuna of their children Liba and Dovi ז"ל. May the young couple be zoche to build a Bayis Ne'eman B'Yisroel ולתפארת לשם

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעינתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Cities Edition

שבת קודש פרשת תרומה - ח' אדר א' תשפ"ד Shabbos Parshas Terumah - February 17, 2024

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

בעבודתו, זהו לצורך עצמו, ובכל דבר שיעשה יחשוב שעושה נחת רוח בזה להשכינה, ולא יחשוב במחשבתו אפילו מעט לצורך הנאתו. כי הבל וריק, ולמה יעשה להנאתו, וגם אם עושה כמה דברים והכנות כדי שיוכל לעבוד בדביקות, ויהיה לו תענוג בעבודה זו, גם זה עובד לצורך עצמו, רק עיקר שתהיה כל עבודתו לצורך השכינה, אפילו מעט לא יהיה לצורך עצמו, עכ"ל.

זהו כוונת התנא אנטונינוס איש סוכו באמרו (אבות א, א): א"ל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הווי כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס. אנטונינוס לא דיבר דוקא על שכר גשמי, שהרי בכלל דבריו גם חיי עולם הבא, שאינו כי אם קרבת הנשמה ליוצרה, צדיקים יושבים ונהנים מזיו השכינה, ואפ"כ אינו מן הראוי שיעבוד האדם לבוראו לשם מטרה נעלית זו. וז"ל **הדמ"ם** (הל' תשובה ה-): אמרו חכמים דראשונים, שמא תאמר הריני לומד תורה בשביל שאהיה עשיר, בשביל שאקרא רבי, בשביל שאקבל שכר בעולם הבא ת"ל (דברים יא, יג) לאהבה את השם, כל מה שאתם עושים לא תעשו אלא מאהבה, ועוד אמרו חכמים (עו"ז יט) במצוותיו הפץ מאד (תהלים קיב, א), ולא בשכר מצוותיו, וכן היו גדולי החכמים מצווים לנבונני תלמידיהם ומשכיליהם ביהוד, אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב וכי' (אבות א, ג), אלא מפני שהוא הרב ראוי לשמשו, כלומר עבדו מאהבה; עכ"ל. ענין זה הוא היסוד העיקרי בעבודת ה'. על האדם לדעת שכל עוד שלא זכה לוכך מחשבתו וכוונתו ולייחד כל פעולותיו להש"ת לא זכה לעבוד את הש"ת, ועדיין לא זכה בקיום שום מצוה באמת... על פי האמור מובן שפיר כוונת הכתוב בס"ימו **אשכנתי בתוכי**, בכיוון הכתוב לומר שרק אם תהיה הכוונה בבניית המשכן לשמו יתברך מבלי שום פניה ונגיעה או יהיה הבית רצוי להש"ת ורק אז ישרה בו שכינתו.

באקרו"י בנייהו לבי כנישתא, ובאתנוי גברייהו בי רבנן, ונטרין לגברייהו עד דארנו מבי רבנן, ע"כ. והקשו כל המפרשים, מהו קושיית הגמ' נשים במאי זכין - הרי יש להם כמה וכמה מצות, הרי הם חייבין בכל מצות עשה שאין הזמן גרמא, וגם על כל לא תעשין שבתורה, וא"כ יכול לזכות לעולם הבא בשכר קיום מצות אלו? וביארו כל המפרשים, דבלי הזכות של תורה אי אפשר לזכות לעולם הבא, ועל זה הקשה הגמ', דכיון דאין הנשים לומדות תורה, ואין להם הזכות של תורה, אם כן במה יזכו לעולם הבא. ועל זה תירץ רבנן, בזה שם הנשים יזכו לעולם הבא בזכות התורה, והיינו על ידי זה שיש להם זכות בתורתן של בעליהם ובניהם, ובלי זכות של תורה לא יזכו לעולם הבא. שהעולם נברא לתכלית זה של תורה, וגם הנשים צרידן הן זכות לזכה לעולם הבא.

ויש להוסיף עוד נקודה, שנשים בשעת הולדת נר שבת, מתפללים עבור בניהם שיזכו להיות תלמידי חכמים כלשון התפילה "וכוני לגזול גנים ובני גנים חכמים וגו'", וצ"ב מדוע זהו הזמן להתפלל? ונראה לומר, דכשאחד מקבל שבת, הרי הוא מעיד שהקב"ה ברא את העולם, ועיקר תכלית של בריאת העולם הוא עבור התורה הקדושה, וע"כ מטעם זה דוקא בשעה שהם מכיירים ומאמינים באמונה שלימה בבריאת העולם, הוא השעה שהוא העת רצון להתפלל לזכות לבנים ותלמידי חכמים שזורה ותכלית בכל העולם כולו. וע"כ הוא עת רצון להתפילה זו!

טיב התבלין

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ... (כה-ח)
- חובת העבודה לשם שמים ללא פניות

פרש"י: ועשו לי מקדש, ועשו לשמי בית קדושה. רש"י מלמדנו כאן את היסוד העיקרי בעבודת ה'. והוא שאין העבודה נקראת על שמו של האדם אלא אם כן כוונתו ז"כ להש"ת. דהנה לשון הכתוב הוא לכאורה מפורש מאליו, וכל ההוגה בתבניתו מבין שאלו שקיימו את הציווי בשעתו עשו כל פעולותיהם לשם הש"ת, ולולא רצונם להקים בית של קדושה להש"ת לא היו כלל עוסקים בדבר. ובכל זאת ראה הר"י לנכח לפירוש את המכונה של התיבות **ועשו לי** שכוונתו הוא **לשמי**. כי אמת הדבר שלולא ציווי הש"ת להקים עבורו משכן לא היו עוסקים כלל במלאכת הקמתו, אולם גם אחר הציווי אין עצם המלאכה מעידה שתכלית רצונו של הבונה הוא לעודד נחת רוח לשמו יתברך, ושמא כוונתו הוא לשבתו ולהנאתו, כי אחר שיוקם המשכן וישרה הקב"ה את שכינתו בתחתונים יזכו התחתונים לנחת רוח מזיו השכינה, ויזכו על ידה להתעלות במדרגות רמות ולהענוג עלאי בעבודת ה'. ע"כ וקוקים אנו לפרש"י המפרש שעל הבונים הוטל לסלק כל פניה ונגיעה כשעסקו בעבודת הקדש, וכל כוונתם היתה צריכה להיות רק לשם ה' להמשיך מלכותו בתחתונים ולעודד לפניו נחת רוח. והנה הנקודה הנצחית שבכוונה שלפנינו היא **הלי לשמי**, היינו שבכל מה שאנו עושים להש"ת רחיק רחוק מתוך כוונה לעשות נחת רוח לפניו, ולא כדי שיוכה גם העושה לאיזה טובת הנאות, גם לא הנאה והנאות, כדברים האלו מצאנו בספר **צוואת הדיב"ש** (הנהגות ישרות אות א) וז"ל: "ובכל דבר שיעשה, יחשוב בזה שהוא עושה נחת רוח לבוראו ית' ולא לצורך עצמו אפילו מעט אפי' אם עשה שיהיה תענוג

עדותיך אתבונן

ועשו ארון עצי שמים אמתים והצי ארכו ואמה והצי רחבו ואמה והצי קמתו ... (כה-י) - נשים במאי זכין, אך ורק בזכות התורה
[כל עשיית כלי משכן כתיב "ועשית" בלשון יחיד, אבל בעשיית הארון כתיב "ועשו" - בלשון רבים, וצ"ב מה הטעם לשנינו זה? וכבר עמד על זה המדרש (רבה פר' לד, ב) וז"ל: "ועשו ארון, מפני מה בכל רבלי האלה כתיב ועשית: ובארזן כתיב ועשו ארון, א"ר יהודה ב"ד שלום א"ל הקב"ה יבאו הכל ויעסקו בארון כדי שיוכי כולם לתורה, א"ר שמעון בן יוחאי ג' כתירים הם, כתר מלכות וכתר כהונה וכתר תורה, כתר מלכות זה השלחן דכתיב בו זר זהב סביב, כתר כהונה, זה המזבח דכתיב בו זר זהב סביב, וכתר תורה זה הארון דכתיב בו זר זהב, למה נכתבים זר ונקראים זר אלא לומר לך אם אדם זוכה נעשים לו זר ואם לאו זר, ופנפי מה בכלן כתיב ועשית לו ובארזן כתיב ועשו עליו ללמדך שכתר תורה מעולה יותר מכולן זכה אדם לתורה כאלו זכה לכולן", ע"כ. הרי הטעם שכתבי בראשון "ועשו" היינו משום שכל אחד ואחד יכול ללכה לתורה, ויש חלק לכל אחד ואחד בכלל התורה הקדושה.
ועוד, והוסיף ע"ז עוד, שאפילו נשים גם כן תזכו להלוקם לעולם הבא אך ורק בזכות התורה. דהנה איתא בברכות (פ, א): "אמר ליה רב לרבי חייא: נשים במאי זכין?

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • The charity that simply helps families of Melamdim, Agunim and Crushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense • www.clicktensforshabbos.com

מעשה אבות ... סימן לבנים

ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו ... (כה-ט)

The design of the structure of the *Mishkan*, with all its myriad details and fine points, was a Divine design. This applies not only to the general plan, but also to its vessels, including the finest details regarding the construction materials, and all the various parts that connect the boards to the curtains, as well as all the details of the various vessels. Knowing how to bring all the materials together to consummate the Divine plan took a human with a deeper understanding of *Torah* insight.

At the turn of the 20th century, members of the old *Yishuv* of Jerusalem embarked on an ambitious initiative to build a new Jewish hospital, the first one to be constructed outside the Old City. Concerns over hygiene and public health plagued the daily lives of the residents in the *Yishuv*. Grinding poverty, malnutrition, squalid living conditions and a dearth of adequate health care facilities, facilitated the spread of disease. A plot of land was purchased on the outskirts of the small *Sha'are Tzedek* neighborhood and the hospital built on it would eventually assume the name of the neighborhood.

One of the residents of *Meah Shearim*, Reb Yaakov Mann, was well known in Jerusalem as an architect and builder of homes. Reb Yaakov had arrived in *Eretz Yisroel* around his *Bar Mitzvah* age, but he had already earned a reputation as a genius and a *Torah* scholar. He captivated the resident *Talmidei Chachamim* of Jerusalem even at so young an age and he was accepted as a *talmid* of the **Kutna Rov ז"ל**. His brilliant mind understood architecture, planning, materials and contracting and he had a hand in the construction of almost all the neighborhoods in Jerusalem which were built after the Jewish settlement began leaving the city-within-the-walls, gaining new expertise with each additional project.

While working on the construction plans of *Sha'arei Tzedek* Hospital, built for the eminent Dr. Moshe Wallach, Reb Yaakov maintained a fluid correspondence with the hospital administration in Germany. The officials there marveled at his excellent blueprints and comprehensive knowledge in building. One of the members of the administration wrote to him, asking where he had studied the advanced architecture and engineering necessary for his profession. In all due respect, Reb Yaakov felt obliged to answer but his reply was curt and pointed: "My school of higher education was *Masechet Eruvin* with the commentaries of *Rashi* and *Tosfos*."

When the actual construction was completed, Reb Yaakov affixed the *mezuzos* upon all the doorposts but contrary to custom, nailed them vertically instead of diagonally. When the pious Dr. Wallach noticed this aberration, he brought him to task. Reb Yaakov replied, "To the best of my knowledge, the entire building lies on a slant due to the topography here. I did my best to put the *mezuzos* straight so that they would lie on the true diagonal - and you wish to improve on this?"

Dr. Wallach was not satisfied with this reply for he complained to the Chief Rabbi, **R' Yosef Chaim Sonnenfeld ז"ל**. Upon hearing that Reb Yaakov was in charge of the construction and that he had placed the *mezuzos* in an unusual position, the latter dismissed his concerns and replied, "When Reb Yaakov does something, he knows what he is doing."

Upon completion, *Sha'are Tzedek* was the most beautiful building in Jerusalem, and its spacious wards and grounds made it the largest state-of-the-art facility in the city. The ceremonial opening took place on January 27, 1902, the birthday of Germany's Kaiser Wilhelm II. Dr. Wallach was appointed the general director and chief physician of the hospital. His dream to have the most modern medical facility in the country, with high hygienic standards, a quarantine ward for infectious diseases, vaccinations, and even a dairy to provide fresh milk for the patients, was finally coming true.

According to the original building plans, the construction should have taken four years to complete but for a number of reasons, it dragged out for over six years. As the contractor in charge of the building project, Reb Yaakov Mann was compensated for five years of work, however, he returned the salary of the fifth year for fear that his laxity had perhaps caused the delay. Since returning the money in a lump sum was too difficult, he repaid it in monthly installments.

תורת הצבי על הפטרות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

הבית הזה אשר אתה בנה ... (מלכים א' ו-ב)

The *Navi* quotes the words of *Hashem* to *Shlomo HaMelech*: "With regard to this House that you are building." But the *Bais Hamikdash* had already been fully built by that time, so why did *Hashem* refer to the holy temple as "you are building" rather than having already been built?

R' Tzvi Hirsch Ferber ז"ל (Kerem HaTzvi) explains that while we often associate holiness with spirituality and mundane with physicality, in reality both can be physical and spiritual. A mundane matter may actually have glimmers of spirituality and matters of holiness can be presented in a physical manner. He explains that the purpose of a building such as the *Bais HaMikdash* was for it to be a magnificent spiritual structure in the holiest place on this earth - thereby

enabling the holy Divine spirit to spread to all. In essence it was the perfect fusion of the physical and spiritual, for the crafting of such a building is indeed endless and continues long after the physical structure is already built. As such, the specificity of *Hashem's* words was meant to teach *Shlomo HaMelech* that even though the *Bais HaMikdash* was fully constructed of physical bricks and stones, it was nevertheless still under construction from a spiritual perspective.

This obviously serves as a lesson for every Jew. Even when we think we may have conquered our personal struggles, it is important to remember that just like the *Bais HaMikdash*, working on ourselves and bettering our character is a lifelong "construction project," and working on it never ceases.

ועשית המשים קרבי והב וחברת את ידיעת אשה אל חתה בקרסים ודיה המשכן אחד ... (כז-ו)

The *posuk* tells us that there were a total of ten pieces of material comprising the bottom-most section of the *yerios*, the curtains, that were hanging in the *Mishkan*. Five were sewn together and they were then connected with loops and hooks, five- to-five, a total of ten altogether. The question is: why couldn't all ten be sewn together? What is the significance of each unit of five being basically separate and then attached via the hooks?

Perhaps we can answer this question as follows: as we know, the *Mishkan* is a metaphor for a human being. *Chazal* tell us: בלבבי משכן אבנה. And perhaps, it is metaphorical in general, for *Am Yisroel* as well. *Klal Yisroel* includes many different stripes and types of *Yidden* - Jews of all walks of life - each with different strengths and weaknesses. The *avoda* is to unite all factions in the service of *Hashem*. We must all use our strengths together, to serve *Hakadosh Boruch Hu*. Thus, in the *Mishkan* as well, there were different segments of the curtains, and they were all connected with these hooks. The **Seforno** sums this up in one concise sentence: "כי עם היות מדריגות בלתי שוות ... מסודרות בסדר אחד לעשות רצון קונם".

Further in the *parsha* the *posuk* says "ונתת את הפרכת תחת הקרסים". The curtain of the *Kodesh Hakadoshim* were directly underneath these *קרסים* - the golden hooks. The **Chasam Sofer ז"ל** explains the significance: it symbolizes that if there is *achdus*, a unification of these hooks, we can all reach the *madreigah* of the "קרדש הקדשים" - the Holiest of Holies.

Additionally, the **Baal HaTurim** writes that each unit of five corresponds to each set of *luchos*, five on one side and five on the other side. Perhaps a *machshava* pertaining to this can be as follows: These *yerios* served as the roof of the *Mishkan*. To bring the *Shechina* into our dwelling places and subsequently into our homes, we must build these edifices *al pi HaTorah* equating both *בין אדם לחברו* and *בין אדם למקום*. **Yehi Ratzon**, that we should all be *zoche* to accomplish this lofty ideal.

משל למה הדבר דומה

ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר יבנו לבו ... (כה-ב)

משל: Mr. Tauber was a wealthy businessman. He worked hard for his money and was very meticulous about giving charity. Due to his wealthy status, he developed a connection with many leading torah personalities. One day in a private audience with **HaGaon R' Aaron Leib Steinman ז"ל**, he posed a question that had been on his mind for a long time.

"The *Rav* knows that the situation today is very different than it used to be. Today I receive so many requests for *kollelim*. What could be the cause of the phenomena that today there so many more *kollelim* than there used to be?"

Known for his sharp and keen comprehension, R' Steinman quipped: "I'd like to ask you a question,"

"Sure," responded Mr. Tauber.

R' Steinman looked him in the eye and said: "Why are there

so many wealthy Jews nowadays? It never used to be like that. The answer is that there are so many wealthy Jews because there are so many *kollelim* that need to be supported. If there were less *kollelim*, there'd be less wealthy Jews."

Mr. Tauber got the hint!

נמשל: Our *parsha* marks a turning point in the relationship between *Hashem* and *Am Yisroel*. Until now the Jewish people had been recipients, virtually everything they had experienced had been G-d-given. He redeemed them from Egypt and liberated them from slavery. He led them through the wilderness and created a path for them through the sea. He gave them food and drink. Now, however, with the *Mishkan*, *Hashem* gave them a chance to be "givers." He taught them the tremendous merit of being a "giver." We too have the choice to make that decision. Do we want to be a giver or do we want *Hashem* to turn the wheel?

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ... (כה-ה)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

Hashem gives us His instructions how to build a home in which He can dwell here among His beloved people. Today we no longer have a *Mishkan* or a *Bais HaMikdash*. But we do have our miniature *Batei Mikdash*, the Jewish homes we build. In order to bring *Shechina* into one's miniature *Bais HaMikdash* there are many, many sacrifices that must be brought. In the *Mishkan* there wasn't one *mizbeach*, there were two! One was big and one was small, because sometimes we must make big sacrifices and sometimes smaller ones, but it is crucial in order to truly bring the *Shechina* into the home.

At the funeral of the *Rebbitzen* of **R' Shlomo Zalman Auerbach ז"ל**, he got up to eulogize his wife and said the most astounding words. "Usually at the *levaya* of a spouse, one asks *mechila* from the *niftar*. I have NOTHING to ask you *mechila* for, and you have NOTHING to ask me *mechila* for! We lived together for 60 years according to the *Shulchan Aruch*!"

A *Talmid* came over to him after the *levaya* and asked, "*Rebbi*, did you ever disagree on anything? In 60 years, you never had an argument?" R' Shlomo Zalman answered, "Did we ever disagree? Yes, we did! But we never had an argument! We were different people with very different opinions, but we were always *mechabed* each other and we never argued!"

It is said that when R' Shlomo Zalman went into the *yichud* room with his new *kallah*, he told her, "When two people get married, there are often differences of opinions and disagreements between a husband and wife. I want to tell you now, that if we ever have a disagreement - you are right!" R' Shlomo Zalman understood that he was going to build a *Mishkan* for *Hashem* and certain things are just inappropriate in a *Mishkan*. His goal from the first moment until the very end was to bring the *Shechina* into his home. And that is exactly what he did. He created a place for *Hashem* to reside and truly fulfilled the *mitzvas asef* of "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". He modeled for all of *Klal Yisroel* the true meaning of building a *Mishkan* for *Hashem*.